

NOVI SAD

Novi Sad je kulturno, političko i ekonomsko središte Vojvodine. Leži na lijevoj obali Dunava, a osnovali su ga Srbi, koji su se amo doselili g. 1690 pod patrijarhom Arsenijem Čarnojevićem. Ti doseljenici ovoga kraja bijahu većinom ribari. To naselje, nazvano spočetka »Petrovaradinski šanac« uskoro je postalo središtem Srba naseljenih u Bačkoj i Srijemu. Već početkom 18 vijeka preselio se amo pravoslavni episkop iz Segedina, a 1722 bio je tu prvi srpski narodni crkveni zbor, koji je proglašio ujedinjenje srpskih crkava u ovim krajevima. U to doba stolovaše srpski arhiepiskop u Beogradu, koji naskoro opet pada pod tursku vlast. Zbog toga se opet iseliše mnoge srpske, nješmačke i jermenske porodice u Vojvodinu. Godine 1748 podiže carica Marija Terezija carskom diplomom ovo naselje na stepen kraljevskoga slobodnog grada i dade mu ime Novi Sad (Neoplanta). Marom svoga stanovništva i zbog veoma povoljna geografskog položaja Novi Sad postade naskoro žarištem cijelogra područja, ali sačuva zauvijek čisto srpsko obilježje. Tokom prošloga vijeka postade Novi Sad žižom srpskoga kulturnog života i bi nazvan »Srpskom Atenom«. G. 1849 izgorje sav grad, ali opet bi obnovljen, te današnji grad nije stariji od 85 godina.

Novi Sad se prostire na samomu Dunavu, najvećem vodenom putu između istoka i zapada, na važnoj željezničkoj pruzi i na rubu Bačke, jedne od najbogatijih srednjoevropskih ravnica.

Novi Sad

Panorama

Vue générale

Gesamtansicht

